

OPINIÓ

Granollers: Els romans havien de ser

Demostrant que la història és la que marca la norma, Granollers intenta aquests dies incorporar el Museu Municipal noves troballes arqueològiques provinents d'un cementiri romà. Aquests descobriments han hagut d'esperar el pas del temps per ser desenterrats a causa de l'existència d'una antiga foneria, ara reconvertida en sòl urbà edificable.

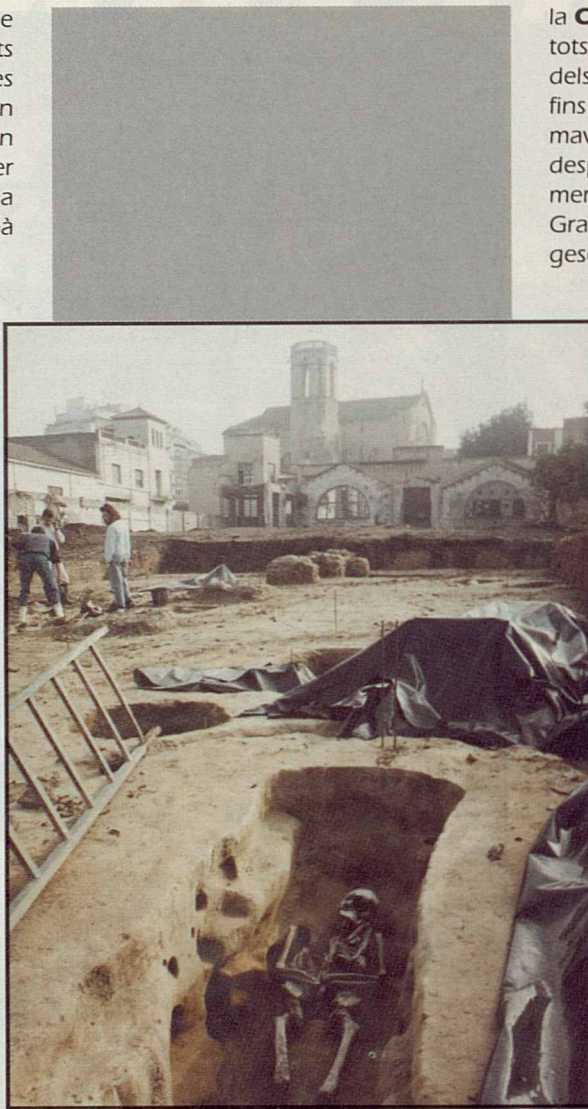
A Granollers, els promotors d'importantes obres al centre de la ciutat saben quan començaran els treballs, però mai quan els podran acabar. En té la culpa la gran probabilitat de descobrir-hi restes arqueològiques en qualsevol indret. És un gran dilema si tenim en compte les dificultats d'expansió de la capital del Vallès Oriental a causa del petit territori que la forma.

Els historiadors, sempre tan preocupats per trobar els perquès de tot, encara no s'han posat d'acord sobre el DNI que tenia el primer romà que un dia, segurament ja cansat de la guerra, decidí establir-se a Granollers. Tampoc no saben els historiadors si es deia **Cornelius** o **Ciprianus**, però el que sí que és segur, és que el primer romà, amb els seus descendents i la seva nombrosa família, era un pagès que va entendre molt aviat que en la diversificació hi havia un bon negoci.

Com que no estava clar que la terra donés per a tota la família, els fills del nostre il·lustre semproní, antecessors directes dels granollerins actuals, van decidir obrir, sense fer la competència directa al pare, altres negocis per potenciar el bon nom de la vila.

Així, d'aquesta manera, van anar passant els anys fins que arribaren els llunyans parents del primer pagès reconegut a Granollers: la **Casilda**, l'**Honorius** i l'**Augustus**.

La **Casilda**, cansada ja d'estar darrera l'arada, va decidir passar-se al món dels fogons, segura de la clientela que podia tenir en una ciutat que registrava un gran trànsit de persones. La seva casa, situada al peu de la via principal de l'època, servia perquè hi fessin parada i fonda tots aquells que, provinents de Barcelona, es dirigien a París o a Roma. La lògica ens situa en l'esmorzar de cap i pota i altres "platets" que feien de dilluns a diumenge a primeríssima hora. Tan bona era la cuina que preparava

El primer romà, amb els seus descendents i la seva nombrosa família, era un pagès que va entendre molt aviat que en la diversificació hi havia un bon negoci.

la **Casilda** que ben aviat van comprendre tots que l'ocasió cal agafar-la per la punta dels cabells el dijous al matí i s'aproparen fins a Granollers quan la ciutat es transformava en un gran mercat. Encara ara, segles després, l'escena es repeteix cada dijous de mercat a les taules de la **Fonda Europa** de Granollers, **Layon** o **Can Kiko**, on els pagesos, després de fer les seves transaccions comercials entorn del símbol de la ciutat, La Porxada, la fan petar.

L'**Honorius**, l'hereu de la família, visqué durant els primers anys de la seva vida a cavall entre l'establiment hostaler de la seva germana **Casilda** i la casa de pagès dels seus avis.

Amb molts quilòmetres als peus, l'Honorius va aconseguir de ben jove guanyar els primers jocs de la pagesia d'atletisme que es va fer a Granollers l'any 1890. Un segle després els seus descendents continuen mantenint el liderat en vuit especialitats d'atletisme, i és normal veure'ls entrenar-se cada dia en les ben preparades pistes municipals. Aquells que van tenir preferència per altres esports com l'handbol o el bàsquetbol han arribat a ocupar llocs de privilegi i poden jugar en clubs de primeríssima fila, com el **BM Granollers** o el **Club Bàsquet Granollers**. La família d'**Honorius**, el romà tindrà uns representants d'honor el dia que s'inauguri el nou **Palau** que s'està construint per als **Jocs Olímpics** i on es jugarà la fase de classificació masculina d'handbol.

El tercer dels germans, l'**Augustus**, va aconseguir amb esforç, muntar una petita botiga de vetes-i-fils. Ara, un aparador de set metres de llargada presenta, el rovell de l'ou comercial de la ciutat, els canvis que han estat capaços de portar a terme a través de diferents generacions. La seva tradició comercial els ha permès muntar sis establiments en altres sis punts estratègics de la ciutat que no tenen res a envejar als més moderns de qualsevol ciutat europea. La gran descendència que va tenir l'**Augustus** ha estat determinant per al comerç local, ja que, actualment, tal com agrada als seus representants de qualificar la ciutat, "**Granollers és una gran botiga**".

Paco MONJA

(Article publicat a la revista Subsedes Olímpicas, nº2)